

syge mod Md. Thillon, at Md. Damoreau Cinti forlader Opera Comique.

— Den 1ste Mai, Kong Ludvig Philips Navnedag, da ogsaa Grevnen af Paris skal døbes, skal der gives en høist forartet Fest i Galleriet i Louvre, ved hvilken over 1000 Musikere skulle udgjøre Orchesteret, der skal anføres af Auber.

— **Fanny Glisler** har igjen været i Havana, og denne Stads Beboere viste sig, om muligt, endnu galere end de forenede Staters. Til hendes Benefice overrakte man hende en Foræring, hvortil ender af de rige Creolere havde bidraget 60 Dubloner, saa at der var sammenbragt 51,000 Dollars. Den samme Aften, efter Forestillingen, gav en Grevinde et Bal, til hvilket alle Colonienes Notabiliteter vare indbudne. Fanny skulde ved Udrædelser af Theatret strax træde ind i et stort aabent, med Blomster prydet Telt, og saaledes gjenne hundrede andre Telte gaar til Grevindens Bolig; Ejene med Kaffler gif foran. Ved denne Leilighed maa omtales et af de selsomme Midler, ved hvilke man i Havana giver sin Tilfredshed med Kunstnere tilkjende. Stiger den til Enthusiasme, saa lader man saa mange Par Duer, som muligt, der sammenholdes ved Blomsterfrands, flyve hen mod Scenen, imedens at Publicum klapper og raaber Bravo af alle Kræfter. Sædvanlig betjener man sig blot af Duerne, som man enten enkelte eller parvis lader flyve; men de maae altid være hvide. Istedetfor at man altsaa andre Steder tager Blomster og Krands til Kunstnerne med i Theatret, fører man der Duer med sig, vistnok en besynderligere Skik end hos os, men ikke latterligere.

— **Rift** har i Paris givet en Concert, i hvilken han figurerede ganske alene. Entreen betalttes med 20 Fr. Han gav: 1) Overture af Wilhelm Tell, (for Pianoforte alene); 2) Andante af Lucia; 3) Serenade; 4) Ave Maria, af Schubert; 5) Mazeppa; 6) Phantase over Themaet af Robert af Normandiet; 7) Chromatisk Gallop.

— I Drury-Lane-Theatret i London giver for Tiden et tydsk Operaselskab under Schumanns Direction ugentlig 3 Forestillinger, som ere særdeles talrigt besøgte. **Mdm. Stock Heinesfetter** Mdm. Schumann, og Tenoristen Heisinger ere allerede optraadte med overordentligt Bifald i „Freischütz“, „Jesonda“, „Fidelio“ o. fl. — Man taler om at Mdm. **Schroeder Devrient** og **Meyerbeer** ville slutte sig til Selskabet for en kort Tid; men dette er neppe sandsynligt.

— **Spontini**, der fra flere Sider havde faaet Reviser paa, at en stor Deel af Publicum i hoi Grad havde misbilliget den Fremgangsmaade, som man havde tilladt sig imod ham ved den sidste Opførelse af „Don Juan“, har derved fundet sig foranlediget til selv atter at anføre Orchesteret ved den store Musikfest, som han aarlig pleier at foranstalte i et gammelt Nieme. Denne musikalske Høitid, der vil finde Sted om kort Tid, vil, som man haaber, gaar af uden fiendtlige Optrin. — Man siger i Berlin, at Spontini har erholdt sin Afsted med fuld Pension og Tilladelse til at fortære den i Udlandet. Han forbereder sig til en snarlig Afreise til Paris.

Indhold: Marie Taglioni; — Brudstykker af Satans Memoirer, efter Frederik Soulié; — Jfr. Grahn; — Theatret; — Carillon; — Prolog, af P. L. Møller; — Theater og Musik.

Artistisk-Bilag: Marie Taglionis Portrait.

De Portefeullens Redaction tilstillede Digte og Artikler under Mærkerne *, — 101 —, Alfred C. . . . ., og A. B. C. ere ikke skikkede til Optagelse i Bladet.

Hermed følge tre Planer til Journal des Demoiselles. — La Mode, — og Revue universelle, hvorpaa modtages Bestillinger i P. G. Philipsens Boghandel, Gothersgade 335.

Redactoren boer i Laxegaden Nr. 207, 1ste Sal, tæt ved Kongens Nytorv, og træffes sikkert hjemme til Kl. 11 Form. og Kl. 4—6 Efterm.

Af dette Skrift udkommer hver Søndag Formiddag et Hefte, ledsaget af en eller to Lithographier. Subscriptionsprisen er 1 Mk. pr. Hefte. — Enkelte Hefter eller Lithographier sælges ikke. — Abonnementet er kun bindende for et Quartal. — Man tegner sig paa det Berlingske Comptoir, Pilestrædet Nr. 118, i Andr. Fred. Høst's Boghandling, Gothersgaden Nr. 349, samt hos de forskjellige Agenter i Danmark, Norge og Sverrig. — Bidrag ic. bedes indleverede til Redactoren.

PORTEFEULLEN

for

1841.

Et literairt-artistisk Skrift.

Udgivet og redigeret

af

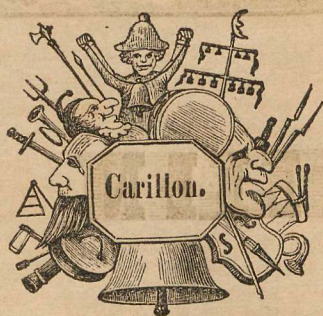
Georg Carstensen.

Andet Bindes femte Hefte.

Søndagen den 2. Mai.

Kjøbenhavn.

Trykt paa Udgiverens Forlag i det Berlingske Bogtrykkeri.

(NB. Det franske Ord **Carillon**, som vi have valgt til Titel for Smaa-Artikler eller Bagateller af et let og spøgefuldt Indhold, betegner et hvert Slags Klokkespil, Klanten, Rimen eller Ringen for Dreene. En Carillon frembringes saaledes ved Lyden af een eller flere Klokker og kan, efter Omstændighederne, være moerksom eller kjedelig, behagelig eller ubehagelig, larmende eller dump, mat o. s. v. o. s. v.)

Hjospøst. „Portefeuillens“ Udgiiver, Hr. Georg Carstensen har atter overtaget Redactionen af sit Blad.

Efter den stille Uge aabnede det kongelige Theater med fornyet Kraft Rækken af sine Forestillinger med Heibergs fortræffelige Stue-**Spil „Giverhoi“**, som ikke blev givet. Da der saaledes ikke blev nogen Comedie den første Dag, vilde Directionen vise, at den saamæn nok kunde, hvad den vilde, og anmeldte derfor, at den vilde give Abonnenterne og Publicum et rart Stykke, under Titel af: „Man kan hvad man vil;“ men da det kongelige Theater slet ikke kunde opføre dette Stykke, gav Directionen Abonnenterne et fransk Syngespil, som hedder „Fra Diavolo“ eller „Bærts huset i Terracina.“ — I Dag skriver vi den 2den Mai, og endnu har Directionen ikke kunnet, hvad den vil, eller villet, hvad den kan.

Ved Opførelsen af „Rødhætten“ i Torsdags var Ingen af Stuepillerne borte, men der var heller Ingen af Publicum paa Comedie.

Efter Forlydende gaar Hr. Geheime-Statsraad Adler at foretage en Reise i Løbet af Sommeren, og man vil sige, at der under hans Fraværelse ikke skal anlættes nogen oeconomic Director ved det kongelige Theater. Grunden hertil maa enten søges deri, at Theatrets Finantser godt kunne gaae deres vante Gang uden nogen Directeur, eller at Directionen har vidst at indrette det saaledes, at der ikke er det Mindste at oeconomicere med.

En ny Ibebrandshistorie. Som bekendt tager Hr. Justitsraad Molbech sig af det nye islandsk-originale Drama „Ingolf og Valgerd“ med samme Iver, som han tidligere

har taget sig af „Igaar og Idag“ (som blev pebet ud) „Kærlighedsdrømme“ (som er henlagt til evig Hvile) „Dorothea og Gomez Arias“ (som er gaaet samme Vej) og „Familien Mazarin“ (som fortjente at have samme Skæbne). I ovennævnte islandske Stykke skal der nu foruden flere nye Ting ogsaa anskaffes en ny Kirke, en ny Storstue eller Sal, en ny Jis-Decoration og en ny Sne-Decoration. Dette er nu ikke saa forunderligt, thi Stykket foregaar jo paa Island, der som bekendt er et Land, hvor man finder de herligste Naturscener med Jis og Sne, og saa maa der naturligvis saadant noget til, for at det skal see rigtig islandsk ud. Ogsaa Dragterne skulle være i den samme historisk-troede Stil som de i „Familien Mazarin“ — det vil sige, ikke à la Louis XIII, men à la Islandsk med agte islandsk Trøier og Strømper, der leveres af Hr. Assessor og Garderobe-Inspecteur Lassen. Det, som imidlertid skal have forstaaet Justitsraad Molbech mest Bryderi ved Stykkets Arrangement, er dets Ibebrandscene. Da han nemlig hos Theatermaleren vilde bestille en ny Ibebrand, der skulde være et Dvarteer, skal der mellem Justitsraaden, Theatermaleren og Maskinmesteren have fundet en lang Diskussion Sted, hvoraf vi tillade os at meddele følgende Extract:

Justitsraaden. Lad mig nu see, at De laver mig en smuk Ibebrand, og det saa billigt som muligt.

Theatermaleren. Ja, skal den være et heelt Dvarteer, saa kan den ikke leveres for mindre end 50 Daler.

Justitsraaden. H, Gud bevares! 50 Daler for Ibebrand hvergang Stykket spilles, og det i Mai Maaned!

Maskinmesteren. Men saa bliver det ogsaa en rigtig Mahogny-Ibebrand, Hr. Justitsraad!

Justitsraaden. Den behøver aldeles ikke at være saa overmaade brillant, for saa seer Publicum paa Ibebranden istedsfor paa Stykket. Nei, lad os bare faae en pæn lille Ibebrand til en 20 à 30 eller 25 Daler! . . .

Theatermaleren. For 25 Daler kan den ikke være længere end et halvt Dvarteer.

Justitsraaden. Ja, saa er der intet Andet for, end at der maa stryges ud i den Scene, under hvilken Ibebranden skal gaae, saaledes at den kun varer et halvt Dvarteer.

Resultatet blev altsaa, at der skal tages et halvt Dvarteers Maal ud af ovennævnte Ibebrandscene, og at det derved tilseiebragte Maculatur skal brændes med i Ibebranden ved Stykkets første Opførelse, for om muligt at spare noget paa Brandmaterialerne. — Hvis denne Historie er sand, skal der saamæn Ingen komme og fortælle, at Hr. Justitsraad Molbech ikke sørger for Theatrets Liv.

I Theaterbygningen er der nu lagt en Rende ud til Holmens Canal. Den skal tjene som Cloak eller Afkob for al den Fugtigbed, som den sidste Saisons vandede Repertoire har forarsaget. Man

figer endog saa, at der skal ligge en ny Rende færdig til næste Saison.

Ved de af Selskabet for Naturlærens Udbredelse foranstaltede Forevisninger blev som indledende Experiment vist, at der af brændende Papiir udvikles Lysgas. Nu vel, hvem kan vide det! maaskee flere af vore Blade endnu kunne blive tjenlige til at udbrede Dplysning. Man kunde jo gjøre et indledende Forsøg med de beslaglagte Blade.

Med Opførelsen af Thorvaldsens Museum gaar det nu saa rask, at man allerede har faaet det halve af den gamle Stadsbygning revet ned. Hvis Arbeidet fremdeles vil gaae ligesaa flink som hidtil, kan man nok haabe at see det hele revet ned til næste Aar.

To Examinations-Scener.

Lærer. Hvad skal der være i et Tornister paa Marsken?

Soldat. (Efter at have opremset flere Ting:) . . . . og et Par Stoe.

Lærer. Rigtig! — og hvad skal der være i Stoen?

Soldat. I den ene Stoe skal der være en Børste, en lille Kniv, en . . . .

Lærer. Nir, nir, nir; det skal der være i den anden Stoe!

Lærer. Hvormed stabler man op i et Krudt-Taarn?

Soldat. Med . . . . med . . . . med Lønder!

Lærer. Sna! — kan han ikke svare paa saadant et dumt Spørgsmaal! — Man stabler op med Forsigtighed!

NB.

Bidrag til „Portefeuillens“ Carillon modtages med Taknemmelighed og bedes ledsagede af en Devise, saa at Redactoren, ved en af Forfatteren tilstillet Gienpart af Devisen, vil kunne see sig istand til at erlægge det for Bidraget passende Honorar.

Prolog

til Studenterforeningens Forestilling for Damer. (Som af Mangel paa Fremfiger ikke blev fremsagt.)

Vi leve paa en Tid, det kan ei nægtes, Og denne Tid har som hveranden Tid en Aand; Men denne, som i hvert et Blad forfægtes, Vi fængsles her i legemlige Baand, Da, som man siger, samme Aand En Gjenstand er for Damer ofte fremmed. — Og ikke bestomindre er det Dem, Som ubevidst, fra Skjønhedshjemmet, Den virkelige Tidsaand*) kalde frem.

*) Det ene Stykkes Titel.

D gid da De, af hvem Saa mangen En blandt os saa lidt er bleven Genreven, —

Til Gjengjæld maae igien Lidt af en Tidsaand rives hen. Og gid i Deres Blik, naar Toppet ruller ned, Og De forlade dette Sted, At vi da ingen Rase, D, men en mild Critik maae kunne lese!

P. F. Møller.

Theater og Musik.

— For fortjensfulde Pianist **Rudolph Willmers** er afreist til Sverrig, hvorfra han agter at gjøre en Kunstreise til det nordlige Tydskland, for i Løbet af Esteraaret atter at vende tilbage til Kjøbenhavn.

— „Efter Forlydende“ kunne vi med det første vente at høre og beundre den berømte Violinist **Cruft**, da han paa sin Gjenreise til, vi vide ikke hvor, agter at give Concerter i Kjøbenhavn. Man maa altsaa ikke endnu tænke paa at flytte ud paa Landet.

— Opera-Comique's og maaskee Frankrigs første Sangerinde, **Mme Damoreau-Cinti** forlader nu det Theater, hvis Heder hun i 6 Aar har været.

— Ogsaa **Ordy**, den berømte Comiker ved Théâtre des Variétés, forlader Stuepladsen, hvor han saa mange Aar var Parisernes Udling og privilegerede „Calembour-mager.“

— **Mlle Rachel** har som bekendt alt i lang Tid staaet i temmelig uvenkabelige Underhandlinger med Théâtre français om Vilkaarene for hendes Engagement. Man er nu endelig bleven enig og Contracten (lydende paa eet Aar, og ikke paa fem Aar, som Spørgsmaalet var om) er bleven underskrevet af begge Parter. Conditionerne ere følgende: 60,000 Francs i aarlig Gage med tre Maaneders Orlov (Mai, Juni og Juli). **Mlle Rachel** vilde rigtignok betinge sig endnu tre Maaneders Orlov (August, September og October), som hun vilde benytte til Kunstrejser i Provindserne eller Udlandet, men kunde dog ikke, hvor meget man end behøver hende, opnaae dette. Contractens 2den Deel lyder paa, at **Mlle Rachel**, efter et Aars Forløb, skal indtræde som Medlem (sociétaire) af Stuepiller-Comiteen for Théâtre français, med en aarlig Gage af 42,000 Francs. I dette Tilfælde vil hun have at dele det Tab eller den Gevinst, som hendes nye Stilling vil medføre.

— **Aubers** ny Opera, **Les Diamants de la Couronne**, gjør Furor i Opera Comique. Musikken bliver af Paris's strengeste Kritikere erklæret for en af Aubers heldigste Compositioner og filllet ved Siden af „Fra Diavolo.“ „Bruden“ o. fl. **Mme. Hillon** og **Coudere** udføre Hovedrollerne. Det er, som bekendt, tildeels af **Stin-**